

Tožeča stranka se sklicuje na zmotno ugotovitev dejanskega stanja in na kršitev pooblastil za odločanje po prostem preudarku. Navaja še, da naj bi bil davek na zakol očitno v nasprotju z večjim številomdoločil prava Skupnosti, in sicer:

- Zakoni o DDV-ju;
- prepovedjo količinskih omejitev med državami članicami (člen 28 ES), če so z davkom na zakol obdavčene tudi živali „mešanega“ izvora, skladno z Uredbo št. 1760/2000⁽²⁾, torej živali, z izvorom v drugi državi članici, ki pa so zaklane v Franciji;
- Uredbo 1774/2002⁽³⁾;
- s prostim pretokom storitev (člen 50 ES), če sme samo eno podjetje v departmaju opravljati dejavnost razkosavanja pri klavnicah in oskrbovalcih departmaja;
- mehanizmi Skupne kmetijske politike. Tožeča stranka tudi navaja, da naj bi Francija z uvedbo zadevnega davka na zakol ter z umetnim zvišanjem cene mesa povzročila motnje skupne ureditve trga mesa in kršila s tem povezane predpise.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES, UL L 83, 27. 3. 1999, str. 1-9.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97, UL L 204, 11. 8. 2000, str. 1-10.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1774/2002 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, UL L 273, 10. 10. 2002, str. 1-95.

Tožba Günter Wilms proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 3. avgusta 2004

(Zadeva T-328/04)

(2004/C 273/64)

(Jezik postopka: francoščina)

Günter Wilms, stanujoč v Bruslju, ki ga zastopata Marc van der Woude in Valérie Landes, avocats, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 3. avgusta 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za ničen seznam uradnikov, ki so napredovali, z dne 27. novembra 2003, ker na njem ni imena tožeče stranke ali podredno, seznam uradnikov, ki izpolnjujejo pogoje za napredovanje, z dne 13. novembra 2003, ker na njem ni imena tožeče stranke zaradi nezadostnega števila dodatnih prednostnih točk;
- razglasi za nično odločbo generalnega direktorja pravne službe, ki je bila sprejeta na podlagi člena 6(3) splošnih izvedbenih pravil za člen 45 Kadrovskih predpisov, s katero mu generalni direktorat dodeli eno prednostno točko in skupno samo štiri prednostne točke iz naslova napredovalnega obdobja 2003;
- razglasi za nično odločbo Organa pristojnega za imenovanja, sprejeto na podlagi člena 9 splošnih izvedbenih pravil za člen 45, s katero se mu ne dodeli nobene posebne prednostne točke „Odbor za napredovanje zaradi dodatnih aktivnosti v interesu institucije“ na podlagi napredovalnega obdobja 2003;
- razglasi za nično implicitno odločbo OPI, s katero se zavrne „pravno sredstvo“ tožeče stranke z dne 14. julija 2003, ki jo vložil pri Odboru za napredovanje glede dodelitve prednostnih točk v pravni službi in glede dodelitve prednostnih točk za dodatne naloge;
- Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Kot prvo tožeča stranka navaja, da odločba generalnega direktorja pravne službe, s katero se mu dodeli štiri prednostne točke, predstavlja kršitev člena 45 Kadrovskih predpisov, člena 6(4)(a) splošnih izvedbenih pravil za člen 45 Kadrovskih predpisov, pravice do razvoja kariere kot tudi kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku. Kot drugo navaja tožeča stranka kršitev člena 6(3)(a) splošnih izvedbenih pravil za člen 45 Kadrovskih predpisov in kršitev pravice do razvoja kariere, v povezavi z načelom enakega obravnavanja. Kot tretje tožeča stranka navaja zlorabo pooblastil.

Razen tega je po mnenju tožeče stranke odločba, s katero ji niso dodeljene prednostne točke za dodatne naloge, nezakonita, ker predstavlja kršitev člena 9(1) in 9(2), priloge 1 splošnih izvedbenih pravil za člen 45 Kadrovskih predpisov in načela enakega obravnavanja.

Končno tožeča stranka navaja nezakonitost odločbe OPI-ja, s katero se mu ne dodeli dodatnih točk napredovanja, ki jo je zahteval s pravnim sredstvom pri Odboru za napredovanja zaradi pomanjkljive obrazložitve odločbe.